

Arrest

nr. 208 514 van 31 augustus 2018
in de zaak RvV X / II

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. CHRISTIAENS
Torhoutsesteenweg 335
8400 OOSTENDE**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 6 april 2018 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 12 maart 2018 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 mei 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 juni 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. OGER, die *loco* advocaat V. CHRISTIAENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DEBERSAQUES, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 2 oktober 2017 dient de verzoekende partij een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie, in functie van haar Belgische echtgenote, mevr. K.B.

1.2. Op 12 maart 2018 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het

grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 2.10.2017 werd ingediend door: (...)

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie.

Artikel 40ter, §2 van de Vreemdelingenwet stipuleert als volgt:

“§2 De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die niet zijn recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten heeft uitgeoefend krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie: 1° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen;

De familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg :

1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijlagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.”

Volgende documenten werden door betrokkene voorgelegd ter staving van de bestaansmiddelen van zijn Belgische echtgenote:

- Overeenkomst voor een individuele beroepsopleiding tussen E.D.(...), de VDAB en de referentiepersoon dd. 18.05.2017 ; Berekeningsblad productiviteitspremie bestemd voor de cursist; Loonfiches mei – augustus 2017.
- Verklaring van het ABVV Oostende dd. 04.09.2017 en 21.09.2017 in verband met de werkloosheidsuitkeringen die de referentiepersoon ontving voor de periode mei – augustus 2017
- Verklaringen van arbeidsongeschiktheid dd. 12.09.2017 en 17.10.2017 voor de periodes 12.09.2017 tot 30.09.2017 en 17.10.2017 tot 30.11.2017.

Uit de voorgelegde documenten blijkt dat de referentiepersoon een beroepsopleiding volgde bij de werkgever E.D.(...), voor een periode van 26 weken, beginnende op 22.05.2017 en eindigend op 19.11.2017. Gelet op het feit dat deze op 19.11.2017 een einde nam, zijn de gegevens met betrekking tot deze opleiding en de inkomsten die de referentiepersoon hieruit genereerde op het ogenblik van het treffen van de beslissing achterhaald en kunnen derhalve niet in overweging genomen worden bij de beoordeling van de bestaansmiddelen van de referentiepersoon. De voorgelegde bewijzen van de werkloosheidsuitkeringen die de referentiepersoon ontving, hebben betrekking op de periode mei – augustus 2017 en hebben klaarblijkelijk betrekking op de periode dat de referentiepersoon nog werkzaam was bij E.D.(...) . Bijgevolg worden ook deze evenmin in aanmerking genomen bij de beoordeling van de bestaansmiddelen.

Betrokkene heeft nagelaten om na de beëindiging van de beroepsopleiding stukken aan te brengen waaruit de actuele- dit is op het moment van de beslissing- situatie met betrekking tot de bestaansmiddelen van de Belgische referentiepersoon blijken. Bij gebrek aan een actualisatie kan niet worden vastgesteld welke de huidige bestaansmiddelen zijn van de referentiepersoon zodat er niet afdoende kan worden beoordeeld of de Belgische onderdaan heden over stabiele, toereikende en voldoende bestaansmiddelen beschikt, zodat niet is voldaan aan de vereiste voorwaarden zoals bepaald in artikel 40ter van de vreemdelingenwet.

Het komt aan betrokkene, die het bestaan van de bestaansmiddelen van de referentiepersoon dient aan te tonen, toe om het bestuur op de hoogte te houden van de wijzigingen aangaande de situatie van de referentiepersoon die een impact hebben op de bestaansmiddelen. Betrokkene dient, als aanvrager, zijn aanvraag te actualiseren. (cf. RvS 12/03/2013, nr. 222.809). De aanvraag voor gezinshereniging werd ingediend op 02.10.2017, terwijl de beslissing werd genomen op 12.03.2018 en er slechts stukken werden voorgelegd tot november 2017.

Betrokkene had bijgevolg nog ruimschoots de tijd het bestuur in te lichten over de actuele toestand met betrekking tot de bestaansmiddelen van de referentiepersoon.

De behoefteanalyse overeenkomstig art. 42, §1, tweede lid van de wet van 15.12.1980 is in dit geval overbodig.

Er werd immers niet vastgesteld dat het inkomen niet aan de voorwaarden overeenkomstig art. 40ter voldoet, wel dat er niet kan vastgesteld worden of er aan de voorwaarden is voldaan.

Tevens legt betrokkene diverse documenten voor met betrekking tot zijn persoonlijke tewerkstelling en inkomsten.

Echter, er kan met deze documenten geen rekening gehouden worden bij de beoordeling van de stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Immers, het is de Belgische onderdaan die zich wenst te laten vervoegen, die dient aan te tonen over voldoende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen te beschikken. Het gaat om een voorwaarde die te dezen enkel in hoofde van de Belgische referentiepersoon wordt voorzien. (Arrest RvS nr. 240.164 van 12 december 2017)

Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

De Dienst Vreemdelingenzaken wenst uw aandacht erop te vestigen dat de te vervullen voorwaarden van de gezinshereniging cumulatief zijn. Aangezien minstens één van deze voorwaarden niet vervuld is, wordt uw aanvraag van verblijf geweigerd. De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de andere voorwaarden niet volledig onderzocht. Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe aanvraag van verblijf deze andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht. De Dienst Vreemdelingenzaken raadt u aan uw dossier grondig na te kijken vooraleer een nieuwe aanvraag in te dienen. De te vervullen voorwaarden en voor te leggen bewijsstukken kan u terugvinden op de website van de Dienst Vreemdelingenzaken (www.dofi.fgov.be)."

2. Over de rechtspleging

2.1. Aan de verzoekende partij werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste van de verzoekende partij te leggen.

2.2. De verzoekende partij heeft binnen de in artikel 39/81, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) voorziene termijn van 8 dagen, de griffie in kennis gesteld dat zij geen synthesememorie wenst neer te leggen. Met toepassing van artikel 39/81, laatste lid van voormelde wet wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet, *iuncto* artikel 52, § 4 *iuncto* artikel 50, § 7° van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het Vreemdelingenbesluit) en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) inzonderheid de materiële motiveringsplicht.

3.1.1. Haar eerste middel licht de verzoekende partij toe als volgt:

"Doordat verweerder het verblijf weigerde onder de motivering dat verzoeker niet zou aantonen dat de bestaansmiddelen van de Belgische onderdaan toereikend zijn.

Terwijl er wel degelijk voldoende bestaansmiddelen zijn, tot op heden.

Zodat art. 40ter van de Vreemdelingenwet en de artn. 52 §4 en 50 § 2 7° K.B. Vreemdelingenwet geschonden worden en de bestreden beslissing nietig verklaard dient te worden.

Toelichting:

Art. 40ter §2, 2° Vreemdelingenwet stelt het volgende:

"De familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg:

1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbeijlagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.."

Art. 40ter sluit het leefloon weliswaar uit, maar laat een opening voor ziekte-uitkering of overmacht (onmogelijkheid om te werken wegens ziekte).

In casu is er effectief sprake van een medische overmacht:

- In de periode 12.09.2017-30.11.2017 was mevr. K. (...) geveld met een ernstige virale infectie (stukken 2-4);

- En wanneer zij in december 2017 genezen was, werd ze zwanger van een tweeling; de zwangerschap heeft een slechte start gekend, waardoor ze in de onmogelijkheid was om te werken; ze kon geen ziekte-uitkering aanvragen, gezien ze niet aan de voorwaarden voor een uitkering voldeed. Ze was dan ook genoodzaakt om bij het OCMW Gistel een leefloon aan te vragen, wat toegekend werd met ingang van februari 2018 (stukken 6/1-4). En gelet op de slechte start – in het belang van de ongeboren tweeling – mag mevr. K. (...) niet werken tot aan de bevalling (voorzien op 21.08.2018).

Mevr. K. (...) had het graag anders gezien: mocht ze in de mogelijkheid zijn, ze zou aan het werk zijn tot op vandaag. De opleiding bij E.D. (...) zou verder gelopen zijn, met de bijhorende inkomsten.

Er dient dan ook enkel rekening gehouden te worden met de inkomsten uit arbeid van mevr. K. (...), stukken die verzoeker had neergelegd. Dit aangevuld met de werkloosheidsuitkering van mevr. K. (...) (opleiding dmv. de VDAB). Met de werkloosheidsuitkering moet rekening gehouden worden, gezien deze kadert in het actief zoeken naar werk (art. 40ter§2, 2° Vreemdelingenwet)."

3.1.2. De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk de determinerende motieven aangeven op grond waarvan zij is genomen. *In casu* verwijst de bestreden beslissing duidelijk naar artikel 40ter van de Vreemdelingenwet en naar het feit dat de verzoekende partij niet voldoet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden. De bestreden beslissing wijst op de documenten die de verzoekende partij heeft voorgelegd ter staving van de bestaansmiddelen van haar Belgische echtgenote en heeft aan waarom de bewijzen niet in aanmerking worden genomen bij de beoordeling van de bestaansmiddelen. Er wordt gemotiveerd dat de verzoekende partij heeft nagelaten om na het beëindigen van de beroepsopleiding stukken aan te brengen waaruit de actuele situatie met betrekking tot de bestaansmiddelen van de Belgische referentiepersoon blijken, dat bij gebrek aan een actualisatie niet kan worden vastgesteld welke de huidige bestaansmiddelen zijn van de referentiepersoon zodat er niet afdoende kan worden beoordeeld of de Belgische onderdaan heden over stabiele, toereikende en voldoende bestaansmiddelen beschikt, zodat niet is voldaan aan de voorwaarden van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet. De verwerende partij wijst erop dat het aan de aanvrager toekomt om de aanvraag te actualiseren en motiveert dat een behoefteanalyse in dit geval overbodig is. Daarnaast wordt nog gemotiveerd dat met de documenten betreffende de persoonlijke tewerkstelling en inkomsten van de verzoekende partij geen rekening kan gehouden worden bij de beoordeling van de stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen, daar het de Belgische onderdaan is die zich wenst te laten vervoegen die dient aan te tonen over voornoemde bestaansmiddelen te beschikken.

De verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is gegrond derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991.

Een schending van de formele motiveringsplicht wordt niet aangenomen.

3.1.3. De Raad merkt op dat de verzoekende partij de bestreden beslissing inhoudelijk bekritiseert en bijgevolg dient het middel te worden bekeken vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht.

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die

correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

De aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht wordt onderzocht in het licht van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet, waarop de bestreden beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden is gesteund.

Artikel 40ter van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1.

De familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, van een Belg die zijn recht op vrij verkeer heeft uitgeoefend overeenkomstig het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, zijn onderworpen aan dezelfde bepalingen als de familieleden van een burger van de Unie.

§ 2.

De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die niet zijn recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten heeft uitgeoefend krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie :

1° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen;

2° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 4°, mits het de vader en moeder van een minderjarige Belg betreft die hun identiteit bewijzen door middel van een geldig identiteitsdocument en zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen.

De familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg :

1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1,

3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijlagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.

Deze voorwaarde is niet van toepassing indien alleen zijn minderjarige familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 3°, de Belg vergezellen of zich bij hem voegen.

2° beschikt over voldoende huisvesting die hem in staat stelt zijn familielid of familieleden die hem vergezellen of zich bij hem voegen te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden opgelegd aan een onroerend goed dat als hoofdverblijfplaats wordt verhuurd zoals bepaald in artikel 2 van Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, Afdeling 2, van het Burgerlijk Wetboek. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de wijze waarop de Belg bewijst dat het onroerend goed aan de opgelegde voorwaarden voldoet.

3° beschikt over een ziektekostenverzekering die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt. Als een attest van geen huwelijksbeletsel is afgegeven, wordt er naar aanleiding van het onderzoek van een aanvraag tot gezinshereniging gebaseerd op het voltrokken huwelijk, waarvoor het attest is afgegeven, geen nieuw onderzoek uitgevoerd, tenzij er nieuwe gegevens zijn.

Wat de personen betreft bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° en 2°, moeten de echtgenoten of de partners beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar. Deze minimumleeftijd wordt echter teruggebracht tot achttien jaar indien de echtelijke band of het geregistreerd partnerschap dat als gelijkwaardig wordt beschouwd met het huwelijk reeds vóór de indiening van het verzoek tot gezinshereniging bestond of indien ze, in het geval van een wettelijk geregistreerd partnerschap, bewijzen dat ze vóór de indiening van het verzoek tot gezinshereniging minstens één jaar hebben samengewoond.

Onverminderd de artikelen 42ter en 42^{quater}, kan aan het verblijf van een familielid van een Belg ook een einde worden gemaakt wanneer de voorwaarden van het tweede lid niet meer zijn vervuld.”

Uit voornoemde bepaling volgt dat de Belgische onderdaan dient aan te tonen te beschikken over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. De bewijslast inzake het aantonen van het beschikken over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen rust op de verzoekende partij.

3.1.4. De verzoekende partij betoogt dat er wel degelijk voldoende bestaansmiddelen zijn tot op heden. De Raad wijst erop dat niet gesteld werd dat er op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing geen voldoende bestaansmiddelen waren, doch wel dat er geen stukken voorlagen waaruit

de actuele situatie met betrekking tot de bestaansmiddelen van de Belgische referentiepersoon blijken. Met het louter pomen dat er wel voldoende bestaansmiddelen zijn tot op heden toont de verzoekende partij geenszins aan dat de verwerende partij foutief of op kennelijk onredelijke wijze heeft vastgesteld dat er geen stukken voorlagen waaruit de actuele situatie met betrekking tot de bestaansmiddelen van de Belgische referentiepersoon blijken.

3.1.5. De verzoekende partij betoogt dat artikel 40ter het leefloon uitsluit maar een opening laat voor ziekte-uitkering of overmacht. Zij meent dat er *in casu* sprake is van medische overmacht. Zij wijst erop dat in de periode van 12 september tot 30 november 2017 haar echtgenote was geveld met een ernstige virale infectie en dat wanneer zij in december 2017 genezen was, ze zwanger werd van een tweeling, dat deze zwangerschap een slechte start kende waardoor zij in de onmogelijkheid was om te werken, dat ze geen ziekte-uitkering kon aanvragen gezien ze niet aan de voorwaarden voor een uitkering voldeed, dat ze dan ook genoodzaakt was om bij het OCMW Gistel een leefloon aan te vragen, wat toegekend werd met ingang van februari 2018. Zij wijst erop dat haar echtgenote, gelet op de slechte start, in het belang van de ongeboren tweeling, niet mag werken tot aan de bevalling voorzien op 21 augustus 2018. Zij wijst erop dat haar echtgenote het graag anders had gezien, dat mocht zij in de mogelijkheid zijn ze aan het werk zou zijn tot op vandaag, dat de opleiding bij E.D. (...) verder zou zijn gelopen met bijhorende inkomsten. De verzoekende partij meent dat dan ook enkel rekening dient gehouden te worden met inkomsten uit arbeid van haar echtgenote aangevuld met de werkloosheidsuitkering, dat met deze rekening moet gehouden worden gezien deze kadert in het actief zoeken naar werk.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij met haar betoog geenszins de motieven betreffende de inkomsten uit arbeid en uit de werkloosheidsuitkering *“Uit de voorgelegde documenten blijkt dat de referentiepersoon een beroepsopleiding volgde bij de werkgever E.D. (...), voor een periode van 26 weken, beginnende op 22.05.2017 en eindigend op 19.11.2017. Gelet op het feit dat deze op 19.11.2017 een einde nam, zijn de gegevens met betrekking tot deze opleiding en de inkomsten die de referentiepersoon hieruit genereerde op het ogenblik van het treffen van de beslissing achterhaald en kunnen derhalve niet in overweging genomen worden bij de beoordeling van de bestaansmiddelen van de referentiepersoon. De voorgelegde bewijzen van de werkloosheidsuitkeringen die de referentiepersoon ontving, hebben betrekking op de periode mei – augustus 2017 en hebben klaarblijkelijk betrekking op de periode dat de referentiepersoon nog werkzaam was bij Electro Depot . Bijgevolg worden ook deze evenmin in aanmerking genomen bij de beoordeling van de bestaansmiddelen. Betrokkene heeft nagelaten om na de beëindiging van de beroepsopleiding stukken aan te brengen waaruit de actuele- dit is op het moment van de beslissing- situatie met betrekking tot de bestaansmiddelen van de Belgische referentiepersoon blijken.”*, ontkracht of weerlegt. Zij meent dat deze wel in rekening moeten genomen worden, doch kan zij bezwaarlijk voorhouden dat bij het bepalen of de Belgische referentiepersoon ‘beschikt’ over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen rekening moet gehouden worden met inkomsten uit arbeid en uit een werkloosheidsuitkeringen waarover zij niet langer beschikt. Het feit dat het niet hebben van inkomsten eventueel te wijten is aan overmacht doet aan voormelde vaststelling geen afbreuk.

De verwerende partij kan deze inkomsten, op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing niet in rekening nemen ter beoordeling van de bestaansmiddelen overeenkomstig artikel 40ter van de Vreemdelingenwet, daar de referentiepersoon niet langer over inkomsten uit de werkloosheidsuitkering of uit de maandelijkse bezoldiging kan beschikken, zoals vereist door artikel 40ter van de Vreemdelingenwet. De gegevens betreffende de voormelde inkomsten, hoewel tijdig aangebracht, worden door de verwerende partij aldus terecht niet betrokken in het onderzoek of de beschikbare inkomsten stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen betreffen.

Waar de verzoekende partij betoogt dat artikel 40ter van de Vreemdelingenwet een ziekte-uitkering niet uitsluit, kan de Raad enkel vaststellen dat de verzoekende partij noch ter gelegenheid van haar aanvraag of nadien voor het nemen van de bestreden beslissing, noch ter gelegenheid van onderhavig verzoekschrift aantoonde dat zij over een ziekte-uitkering beschikt(e), zodat haar betoog *in casu* niet dienstig is.

Waar de verzoekende partij betoogt dat artikel 40ter van de Vreemdelingenwet overmacht niet uitsluit, lijkt zij te willen aangeven dat ook bij het ontbreken van het beschikken over bestaansmiddelen door de Belgische referentiepersoon, nog steeds kan voldaan zijn aan de voorwaarden van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet. Deze redenering kan niet gevolgd worden daar uitdrukkelijk wordt vereist dat de familieleden bewijzen dat de Belg beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen,

waarbij wordt vastgesteld met welke inkomsten wel en met welke inkomsten geen rekening kan worden gehouden doch waarbij niet wordt gesteld dat het beschikken over voormelde bestaansmiddelen niet vereist is in geval van overmacht. In zoverre de verzoekende partij betoogt dat leefloon expliciet uitgesloten is, doch niet overmacht waardoor er een "opening" is, kan zij niet gevolgd worden, daar leefloon "bestaansmiddelen" betreffen, doch overmacht op zich niet.

Door het uiteenzetten van de 'overmachtssituatie' waardoor haar echtgenote sinds september 2017 niet meer kan werken en beroep dient te doen op een leefloon en dergelijk betoog te staven met stukken, toont de verzoekende partij geenszins aan dat de verwerende partij foutief of op kennelijk onredelijke wijze vaststelde dat niet kan worden vastgesteld welke de huidige bestaansmiddelen van de referentiepersoon zijn zodat er niet afdoende kan worden beoordeeld of de Belgische onderdaan heden over stabiele, toereikende en voldoende bestaansmiddelen beschikt zodat niet voldaan is aan de voorwaarden bepaald in artikel 40ter van de Vreemdelingenwet. Geheel ten overvloede wijst de Raad er nog op dat de verzoekende partij geen stuk betreffende de zwangerschap van haar echtgenote heeft overgemaakt aan de verwerende partij voor het nemen van de bestreden beslissing, zodat zij het de verwerende partij hoe dan ook niet ten kwade kan duiden met een dergelijke situatie geen rekening te houden.

In zoverre de verzoekende partij nog stukken voegt bij haar verzoekschrift betreffende haar inkomsten van februari en maart 2018 wijst de Raad erop dat deze stukken niet voorlagen op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing zodat het de verwerende partij niet ten kwade kan worden geduid hiermee geen rekening te hebben gehouden. Immers dient de regelmatigheid van een bestuursbeslissing te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen. Voor het beoordelen van de wettelijkheid van een bestuursbeslissing dient men zich inderdaad te plaatsen op het ogenblik van het nemen van die beslissing, rekening houdend met de alsdan voorhanden zijnde feitelijke en juridische gegevens (cf. bv. RvS 30 maart 1994, nr. 46.794, R.A.C.E. 1994, z.p.). De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden indien hij rekening zou houden met elementen die niet aan de verwerende partij waren voorgelegd op het ogenblik dat zij haar beslissing nam. De Raad stelt vast dat deze nieuwe documenten niet dienstig kunnen worden bijgebracht.

Het feit dat de echtgenote van de verzoekende partij het graag anders had gezien en dat, mocht ze in de mogelijkheid zijn, ze aan het werk zou zijn, doet aan voormelde vaststellingen geen afbreuk.

3.1.6. De verzoekende partij toont niet aan dat de verwerende partij op basis van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of onzorgvuldige wijze heeft vastgesteld dat zij heeft nagelaten om na de beëindiging van de beroepsopleiding stukken aan te brengen waaruit de actuele situatie met betrekking tot de bestaansmiddelen van de Belgische referentiepersoon blijkt en dat bij gebrek hieraan niet kan worden vastgesteld welke de huidige bestaansmiddelen zijn van de referentiepersoon zodat er niet afdoende kan worden beoordeeld of de Belgische onderdaan heden over stabiele, toereikende en voldoende bestaansmiddelen beschikt zodat niet voldaan is aan de voorwaarden bepaald in artikel 40ter van de Vreemdelingenwet en het aan de verzoekende partij toekwam haar aanvraag te actualiseren.

Een schending van de materiële motiveringsplicht wordt niet aannemelijk gemaakt. Evenmin toont de verzoekende partij een schending van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet en van de artikelen 52, §4 en 50, §7 van het Vreemdelingenbesluit aan.

3.1.7. Het eerste middel is ongegrond.

3.2. In een tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

3.2.1. De verzoekende partij zet haar tweede middel uiteen als volgt:

"Doordat verweerder een beslissing nam zonder rekening te houden met de bepalingen vervat in art. 8 van het Verdrag van 4 november 1950.

Terwijl art. 8 van het Verdrag van 4 november 1950 bepaalt dat eenieder recht heeft op eerbiediging van privé-, familie- en gezinsleven.

Zodat de aangevochten beslissing de bepalingen van het Verdrag van 4 november 1950 schendt en dus moet worden hervormd.

Toelichting:

Verzoeker is gehuwd met mevr. B.K. (...), met wie hij al lang samen woont te 8470 GISTEL, M. (...). Partijen zijn al lang een koppel en verwachten bovendien een tweeling samen. Zij wensen evident hun leven verder samen uit te bouwen.

Door de beslissing tot weigering van een lang verblijf, loopt verzoeker een reële kans om spoedig uitgewezen te worden, dit net nu hij een jarenlange stabiele gezinsband heeft opgebouwd, die bruusk zou verbroken worden."

3.2.2. Artikel 8 van het EVRM luidt als volgt:

"1. Een ieder heeft recht op respect voor zijn privé leven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen."

Het waarborgen van een recht op respect voor het privé- en/of familie- en gezinsleven, veronderstelt het bestaan van een privé- en/of familie- en gezinsleven dat beschermingswaardig is onder artikel 8 van het EVRM.

Dit privé- en/of familie- en gezinsleven dient te bestaan op het moment van de bestreden beslissing.

De Raad kijkt in eerste instantie na of de verzoekende partij een beschermingswaardig privé- en/of familie- en gezinsleven aanvoert in de zin van het EVRM, vooraleer te onderzoeken of een inbreuk werd gepleegd op het recht op respect voor het privé- en/of familie- en gezinsleven door het nemen van de bestreden beslissing.

Te dezen verwijst de verzoekende partij naar het gezinsleven met haar echtgenote en de zwangerschap van haar echtgenote.

Artikel 8 van het EVRM definieert het begrip 'familie- en gezinsleven' noch het begrip 'privéleven'. Beide begrippen zijn autonome begrippen, die onafhankelijk van het nationale recht dienen te worden geïnterpreteerd.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat het bestaan van een privé-/gezinsleven dat beschermingswaardig is onder artikel 8 van het EVRM, niet wordt betwist.

Met de bestreden beslissing wordt de verzoekende partij het verblijfsrecht op grond van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet geweigerd. De Raad van State wees er in zijn arrest nr. 231.772 van 26 juni 2015 op dat ook al primeert artikel 8 van het EVRM op de bepalingen van de Vreemdelingenwet, dit niet wil zeggen dat aan de administratieve overheid een belangenafweging wordt opgelegd, daar de wetgever deze reeds heeft voorzien in het kader van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet. Tevens bepaalde de wetgever dat het voordeel van een verblijfsrecht aan bepaalde familieleden van een Belg slechts kan worden toegekend wanneer bepaalde voorwaarden zijn voldaan, zoals de verplichting voor de Belgische gezinsshereniger om over stabiele, regelmatige en voldoende bestaansmiddelen te beschikken. Deze voorwaarde werd door het Grondwettelijk Hof, in zijn arrest nr. 121/2013 van 26 september 2013, niet als een onevenredige inbreuk op het recht op respect voor het privéleven en gezinsleven, zoals gewaarborgd door artikel 8 van het EVRM, beschouwd (cf. de consideransen B.64.7 *iuncto* B.65, en B.52.3).

Bijgevolg staat in dit kader het opleggen aan de administratieve overheid om een belangenafweging te doen, gelijk aan het feit dat de vreemdeling moet voldoen aan de wettelijk voorziene voorwaarden om van een gezinsshereniging te kunnen genieten. Uit de voorgaande bespreking blijkt dat niet aannemelijk is gemaakt dat de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris op kennelijk onredelijke, onjuiste of onzorgvuldige wijze zou hebben geoordeeld dat niet blijkt dat is voldaan aan de bestaansmiddelenvoorwaarde zoals bepaald in artikel 40ter van de Vreemdelingenwet. In deze omstandigheden blijkt niet dat het bestuur tot een verdere belangenafweging diende over te gaan, laat staan dat hieromtrent dan diende te worden gemotiveerd.

De Raad benadrukt dat de thans bestreden beslissing niet gevaard gaat met een verwijderingsmaatregel.

Een schending van artikel 8 van het EVRM wordt niet aangetoond.

Het tweede middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig augustus tweeduizend achttien door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. VERMANDER